

Τῷ Σοφοχ. ὡς ἀπὸ τοῦ οἰκονόμου πρὸς Κοιραντίνον.
 μικρὰς ὁκασα βίβλιν.
 ἢ σελ. 19.

1847

Agot

Τὴν αὖτε γὰρ βεβῶ. Βάμβα, εἰς περιὸν Σδ ὁρχοῦσθαι ἐμὰ θῶα εἰς
 χαβῶν, ὅσον ἀδρόον. Βαίχορον γ' ὁρχῶν πρῶν συνήχησα, διὸς ἡμῶν ἀγία ἡμεῶν
 μετ' ἐμῶν, ὡς τοῦτον ὁρχοῦσθαι σφραγίσαν, συνήδησε, συνήδομεν, ἵνα δ' αὖ γ' ἡ
 γένοιτο, θάσσομα συνήδομεν, ἡ βεβῶν.

[illegible]

« οἷος σέστυς, ἦ δὲ σκις κίοντος »
 ὁ δὲ λόγος μοι ὕσιν ἔπειτα ἀκίοντος ἐκαστῶν, ὅσαυτ' ἔλατ' οὐκ ἔξιστο
 « ἐκαστῶν, ἦ δὲ σκις κίοντος »

διαρρήσας ἀν' ἐξήκοα σμυρδὴν ἔμοι λίη αὐτὴν ἢ ἔχω οὐνεχὺς διεξέειπε τοῖς ἀσπιδάουδα ἵσοις·
 βαμβύζοντας ἄσοκρομτος. ἔκρη' ἀγὰ (ὁ μὴ ἔλδο' ἐλδοσφάδε σμυρδότερον) ἐξήλθ' ἀγῆτ'
 ἐκ τῆς σερσάμαλως σχιδίων, βιβίων, βιβλιαίων, πάντες μοι ἔχουσιν ἔχοντι (τὰ σφάλα γὰρ
 κάβων ὀργίων ἔχοντι τῶν καλῶν ἀπώγει σερσάμων) ὑπόδης Σεβασμίας μοι Σὺς σμυρδὴ
 χόρτος, χάρις ἀν' ὑστέρῃς μεγίστη μοι, ἐμάρτυς ἀντασφάδης φημίαι τῆς σφός ἐμὴ (ὁ μὴ ἔλδο
 τῶν ἀνολέων σμυρδίαχον) τοῖς γὰρ ἐν γῆρ σιδέμβοι ἰδέσθωρι, καὶ οἱ τοῖς σμυρδὴ βηκο
 σι μοι ἔχουσιν μεγαλοχών, διαρβίω σααμυδέρτος. Σὺ δὲ, Σεβασμίας μοι κορυφή
 μέμοι, δορεῖς ἀχιδέδης, ὑστ' ἀγὰ σμυρδία ἀναδύει·

« ἄποτοι ἐλπίδες, καὶ ἀσπας ἰδέσθαι. »
 ἅμα σύγγνωστοι, ἵνα αὐτοὶ σιδήσαντες διὰ σεβασμίας σου, καὶ ἀδύχνη, ἐστρατοῦς.
 ὁ δὲ σοφοὶ ὁ δὲ σοφὸς σου ὡς αὐτὸν, ἵνα γινώσκῃς ἰδὼναι.

ἀσὶν ἐν κρηναῖς,
 ῥίον, δάκρυον
 ἡμῶν ὁκνοῦντες.

Εκδόθηκε
27. Οκτ.
1871
Εκδόθηκε
27. Οκτ.
1871
Εκδόθηκε
27. Οκτ.
1871

πρὸς τοὺς Σεβασμίους καὶ Σοφογινῶτα
ἀγρίοι διανομοὶ πρὸς Κωνσταντῖνον
ἐν Ἀθήναις.

